

SENTÈNCIA DE 20 DE DESEMBRE DE 2005

Contracte d'assegurança: determinació de l'abast de la responsabilitat de la companyia asseguradora.- Prova de presumpcions.- Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. Daniel André Gustave P. va formular demanda, de data 23-6-2004, contra la mercantil F.,SA en virtut de la qual sol·licitava que es condemnés a la defenent a l'abonament de la quantitat de 5000 Euros; subsidiàriament la quantitat que s'acrediti en concepte de danya i perjudicis, amb més els interessos i amb imposició de les costes processals.

La representació processal de la mercantil defenent va oposar-se a la demanda, per escrit de 1-9-2004, i va demanar que es procedís a la desestimació de la demanda, amb imposició a la part agent de les costes processals.

II.- L'Honorable Batlle va dictar sentència, de data 25-5-2005, segons la qual establia el que segueix: DECIDEIX: que desestimant íntegrament la demanda formulada pel Sr. Daniel André Gustave P., ha d'absoldre i absol a la societat mercantil andorrana per accions "F.,SA " de la pretensió condemnatòria exercitada en la seva contra, imposant al primer les costes processals causades de conformitat amb el que preveu el darrer Considerant de la present resolució".

III.- La representació processal de la part agent va interposar recurs contra la sentència d'instància i, en data 14-9-2005, va presentar llur escrit de conclusions,

segons el qual i pels arguments continguts en el mateix demanava la revocació de la sentència.

Per el contrari, la part apel·lada va presentar, en data 10-10-2005, llur escrit de contesta a les conclusions, segons el qual demanava que es procedís a confirmar la sentència dictada a la instància i amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent fonamenta el seu recurs envers la sentència d'instància en els següents greuges o motius. En primer terme, considera que la tesi del jutjador, relativa a la manca de cobertura de l'assegurança, no es troba avalada per les proves practicades a les actuacions. Així, entén que el jutjador empra el condicional en la seva resolució, s'ha refutat que l'accident tingués lloc a les 22 hores, com defensava la part defenent i que si bé la prova del vehicle s'efectuava fora de l'horari de taller, com que es tracta d'un negoci familiar, en atenció al volum de feina, es procedeix a provar els vehicles fora de l'horari habitual, com va succeir en aquesta ocasió. Afegeix que s'ha provat l'encàrrec de reparar el vehicle i que el Sr. K., com a client habitual, va autoritzar la prova del vehicle en carretera i es va ratificar com a testimoni. En darrer lloc, assevera que les proves de l'altra part litigant en res contradiuen el resultat que s'obté amb la prova practicada per la part recurrent. En segon terme, considera que el desistiment de les proves testificals fa que les al·lusions de l'adversa no s'han de tenir en compte i no justifica el motiu de renunciar a les altres tres testificals. Així, manté que la renúncia a la pericial, adreçada a provar la manca d'entrada d'aire, no fa sinó refermar la tesi de la recurrent.

II.- Si aquesta Sala procedeix a l'anàlisi de les proves practicades a les actuacions i a valorar les mateixes es poden obtenir les conclusions següents. En primer lloc, consta acreditat que el Sr. K., espòs de la Sra. S.G., propietària del vehicle VW Golf VR6 C7213, va

encarregar a la planxisteria AUTO TURBO la reparació de l'esmentat vehicle i va autoritzar la seva prova en carretera (foli 22). També resta provat que el Sr. K. es dedica professionalment a la compra-venda de vehicles i que va rebre 5000 Euros pel sinistre que va patir el VW C7213 arrel de l'accident quan el conduïa el Sr. P.. Així mateix, consta, per prova documental, que la cobertura de la pòlissa d'assegurança s'estén als danys derivats de la recollida, entrega i proves dels vehicles dels clients. I de la prova que existeix a les actuacions també s'extreu que l'accident va tenir lloc prop de les 20 hores; és a dir, fora de l'horari habitual del taller de planxisteria, i que, segons l'informe pericial (foli 45) el vehicle VW GOLF devia circular a gran velocitat per produir els danys que es van ocasionar, com també s'extreu de les fotografies del mateix (foli 47).

De la prova que es troba a les actuacions, aquesta Sala ha de procedir a la confirmació de la resolució d'instància. En efecte, s'ha provat que l'accident va tenir lloc un dissabte al voltant de les 20 hores; és a dir, fora de l'horari habitual de feina del taller i, sense que aquest, que és qui té la càrrega probatòria d'acreditar que en atenció al volum de feina o per altres circumstàncies es trobava obert en aquelles hores, hagi aconseguit provar aquest extrem. També existeix a les actuacions la prova documental (foli 82), consistent en el certificat del Sr. P.P., responsable de la planxisteria RS, qui afirma que el vehicle no ha tingut cap accident i que no presenta cap entrada d'aire ni d'aigua per les portes. I també s'ha d'afegir que el motiu de l'accident de circulació fou l'excessiva velocitat a la qual es circulava amb el vehicle, sense que s'hagi provat que per detectar una pretesa entrada d'aire fos necessari provar el vehicle un dissabte, passades les 20 hores, i molt menys amb la velocitat a la qual es circulava.

Per consegüent, dels esmentats fets acreditats, que operen com a fets base, es pot amb un enllaç precís i directe, arribar al fet que es té per acreditat, com és que en el moment de l'accident el vehicle s'estava conduint no per provar si existia una entrada d'aire i, per tant, en el marc d'una relació contractual entre la part agent i el taller de planxisteria, sinó amb altres finalitats o motius. I aquesta prova s'obté, com acabem

de veure, a través de la prova de presumpcions; ço que ha de comportar el refús del recurs interposat. En efecte, aquesta Sala no pren en consideració al·lusions a les proves testificals no practicades, ni tampoc la pericial que no es va portar a terme, però si valora, com a fets-base de la presumpció, la data de l'accident, la causa del mateix, la manca de prova d'un excés o volum de feina que justificués provar el vehicle un dissabte quan ja era fosc i el certificat emès per un planxista que no existia cap entrada d'aire ni havia patit cap accident el vehicle implicat. I, des d'aquesta òptica, s'assoleix, amb un enllaç precís i directe, el fet acreditat com és la manca de cobertura de la pòlissa, sense que tingui transcendència en aquest sentit que l'accident esdevingués a les 20 hores o a les 22 hores, atès que en tot cas era fora de l'horari habitual i es tractava d'un dissabte o que el jutge a quo empli el condicional per expressar quina fou, al seu criteri, la finalitat de conduir a aquelles hores el vehicle, quan el que, realment, interessa és que no té per acreditat que en aquells moments s'estés provant el vehicle per detectar una possible avaria o deficiència i en el marc del contracte que vinculava a les parts.

III.- Procedeix en atenció als raonaments continguts en l'anterior fonament de dret, refusar el recurs interposat per la representació processal de la part agent i, en matèria de costes processals, imposar les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. Daniel André Gustave P. contra la sentència, de data 25-5-2005, dictada per l'Honorable Batlle, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-